

دوره یادآور دنیا
۲۹

ایران | نغمه شمینی

خانه

نمایشنامه برای سه اتاق و یک پشت بام

نشرنی

تاریکی.

آزاد و رؤیا و ماهان و پرنیان هامون!... اون جایی، هامون؟... هامون!
تور. ماکت مسقف خانه‌ای با تمام جزئیاتش بر زمین. رؤیا و آزاد و پرنیان و
ماهان گرداگردش جمع شده‌اند. آن‌ها همه همراه با یکدیگر هامون را صدا
می‌کنند و می‌کوشند از پنجره‌های کوچک خانه داخل را نگاه کنند. هامون
جایی دورتر از آن‌ها با صورتی به طرز غیرطبیعی سفید و تنی نحیف، نشسته
است و جست‌وجوی دیگران را نگاه می‌کند. دیگران او را، این‌جا نشسته
بیرون خانه، نمی‌بینند.

آزاد و رؤیا و پرنیان و ماهان هامون!... کجایی؟... هامون!
هامون (به ما) این‌جا خونه ماست. یا بهتره بگم خونه ما
بود قبل از این‌که این قدری بشه. ما این‌جا زندگی
می‌کردیم؛ زیر سقف کوتاهش، لابه‌لای دیوارای